

93. számú Ajánlás

a mezőgazdaságban érvényes fizetett szabadságról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1952. június 4-én harmincötödik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a mezőgazdaságban érvényes fizetett szabadságról, - amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat a fizetett szabadságról (mezőgazdaság) szóló 1952. évi Egyezményt kiegészítő Ajánlásként adja közre,

a mai napon, 1952. június 26-án, elfogadja az alábbi Ajánlást, amely "A fizetett szabadságról (mezőgazdaság) szóló 1952. évi Ajánlás" néven idézhető:

A Konferencia azt javasolja, hogy minden tagállam olyan gyorsan alkalmazza a következő előírásokat, ahogy azt az adott ország körülményei lehetővé teszik és az Igazgató Tanács kérésének megfelelően jelentse a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a hatályba léptető intézkedések megtételét.

1. A fizetett szabadság legkevesebb egy munkahét kell, hogy legyen egyéves folyamatos foglalkoztatás esetén, arányosan kevesebb szabadság rövidebb foglalkoztatási időtartam esetén.

2. Az illetékes hatóságnak meg kell vizsgálnia annak lehetőségét, hogy kedvezőbb elbírálásban részesítse a tizenhét év alatti fiatal munkavállalókat, beleértve a tanoncokat is, abból a célból, hogy megkönnyítse a testi növekedés időszakában a tanulásból a mezőgazdasági munkába való átmenetet.

3. A tizenhat év alatti fiatal munkavállalók számára, beleértve a tanoncokat is, a fizetett szabadság legalább két munkahét kell, hogy legyen egyéves folyamatos foglalkoztatás esetén, arányosan kevesebb szabadság rövidebb foglalkoztatási időtartam esetén.

4. A munkavállaló fizetett szabadságra való jogosultságát meghatározó szolgálati idő folyamatoságát nem befolyásolhatják a betegség, a baleset, a családi események, vagy más hasonló körülmények miatti átmeneti megszakítások.

5. Az illetékes hatóság, ahol indokolt, hosszabb fizetett szabadságot kell, hogy nyújtson a szolgálati idő hosszától függően, ezt a növekedést olyan hamar kell alkalmazni, ahogy csak lehetséges, és a növekedést rendszeres időszakonként kell életbe léptetni úgy, hogy az meghatározott számú év után, egy meghatározott minimumot érjen el.

6. Bár kivételes esetekben megfontolásra érdemes a megosztandó fizetett szabadnapok lehetőségét fenntartani, nagy gonddal kell eljárni, hogy egy ilyen felosztás ne legyen ellentétes a szabadság céljával, jelesül pihenést biztosítani a munkavállaló részére.

7. Ahol indokolt, a fennálló gyakorlat figyelembe vételével előírást kell készíteni annak biztosítására, hogy a fizetett szabadság ne ütközzön a legnagyobb munkák idejével, illetve ne okozzon komoly hátrányt a mezőgazdasági termelésnek.

